

Cyklekørsel som Sport, det gælder jo om at komme af Sted saa hurtigt som muligt og sætte den bedste Rekord; og saa er der tilmed mange af disse Cyklister, som baade ere hensynsløse og brutale lige over for andre vejfarende, ikke bryde sig hverken om gaaende eller kørende, og det bliver vistnok nødvendigt at have Regler for den Slags Cyklister. Jeg kan som Illustration oplyse, at ikke alle Cyklister egentlig kunne betragtes som Gentlemen, det fremgik af, at da der for nogen Tid siden var et Væddeløb for „Gentlemenryttere“, som de kaldtes, viste det sig, at den, der vandt første Præmie, havde stjaalet Cyklen, saa man kan ikke være sikker paa, hvad det er for Folk, der køre paa Cykle. Lovforslaget er ensidigt og sigter egentlig kun paa, hvad der kan være behageligt og bekvemt for Cyklisterne, men tager derimod ikke tilbørligt Hensyn til andre vejfarende og navnlig ikke til gaaende. Jeg kan i det hele henholde mig til den Betragtning, som er gjort gældende af Mindretallet i Folketingsudvalget. Det skulde jo netop være Maalet for Loven at faa ensartede Regler over hele Landet for Cyklekørsel, men det er med Føje fremhævet af Mindretallet i Folketingsudvalget, at saadanne ensartede Regler ville ikke være ganske hensigtsmæssige, thi hvad der kan være en god Regel her i Kjøbenhavn og i Købstæderne, vil ikke altid være nødvendig, og det er heller ikke altid sagt, at det passer ude omkring paa Landet, hvor der er liden Færdsel. Endvidere er det ogsaa fremhævet her i Betænkningen, at det egentlig er et Indgreb i den kommunale Selvstyrelse, og det kan der maaske nok være noget i, idet Vejene jo sortere under Kommunerne, enten Amtskommunen eller vedkommende Sogne- eller Købstadkommune, og de maa dog ogsaa nok have nogen Ret til at sige, hvorledes de ville have Færdselen ordnet paa deres Veje. Men det kunde jo være, at Lovforslaget maaske kunde blive brugbart, naar der kommer forskellige Forandringer i det.

Jeg skal saa tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger ved de enkelte Paragraffer. Men jeg maa dog først fremhæve den almindelige Bemærkning, at jeg egentlig ikke kan indse, at det er ganske nødvendigt at ordne denne Sag ved Lov, den maatte lige saa godt kunne ordnes ved Vedtægt. Og naar man siger, at der saa kunde blive forskellige Vedtægter i de forskellige Jurisdiktioner, mener jeg ikke, at man kan tillægge den Indvending videre Betydning, thi det er jo saaledes, at Lovtvedtægterne skulle approberes, der kunde

jo altsaa gennem Justitsministeriet blive givet den approberende Myndighed visse Regler for, hvorledes Vedtægterne skulle være. Derigennem vil man jo kunne opnaa fuldstændig ensartede Regler, hvis man synes, at det er saa hensigtsmæssigt, hvad jeg som sagt efter det, jeg har udtalt, be-
trivler. Jeg skal altsaa tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger ved de enkelte Paragraffer.

I § 1 staar der jo, at vedkommende Vejbestyrelse kan midlertidig tillade Cyklekørsel paa Gangstien. Den forrige ærede Taler mente, at det var en ganske hensigtsmæssig Bestemmelse, men det mener jeg nu ikke, thi jeg mener, at Gangstien bør virkelig være for gaaende, og hvis Cyklisten ikke kan køre paa Vejen, faar han virkelig gaa ligesom andre Mennesker — endnu er det dog saaledes, at Majoriteten her i Landet er gaaende, og at vi ikke alle sammen ere Cyklister. — Endvidere staar der i samme Paragraf, at i enkelte, stærkt befærdede Gader samt ud og ind ad Porte i Kjøbenhavn og i Købstæderne samt i Handelspladser og købstadlignende Landsbyer kan det ligefrem forbydes at køre paa Cykel, eller det kan paabydes at køre langsomt. Der er nu herved at bemærke, at det altsaa kun er med Hensyn til stærkt befærdede Gader, at et saadant Forbud kan udstedes, men der maa man vistnok have glemt, at hvor Gaderne ere meget smalle, burde der ogsaa være et Forbud mod at cykle igennem dem. Hvor det altsaa ikke er tilladt at køre med Vogn, der bør det heller ikke være tilladt at køre paa Cykel. Og naar man maaske siger, at det staar i den allerførste Linie, saa vil jeg dog dertil sige, at der staar udtrykkelig ogsaa, at hvor det er tilladt at ride paa Hest, har man ogsaa Lov til at køre paa Cykel. Nu er det saaledes, at der er flere Købstæder med smalle Gader, hvorigennem det vel er tilladt at ride paa Hest, men hvor det ikke er tilladt at køre, og der bør Kommunalbestyrelsen ogsaa kunne forbyde Cykelkørsel. — Om den Hurtighed, der er sat i Slutningsstykket af § 1, ikke er for stor, skal jeg ganske henstille.

Saa staar der i § 2, at „Cyklekørsel skal foregaa med fornøden Forsigtighed og med en efter Forholdene afpasset Fart“. Men jeg gad dog nok vide, hvad der egentlig skal forstaaes ved en efter Forholdene afpasset Fart, og hvem der skal bestemme det. Hvis det er vedkommende Cyklist, kan man være rolig for, at det bliver en meget stærk Fart, og at der vist vil blive vist megen liden Forsigtighed, saa ogsaa